

UREDBA (EU) št. 1296/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. decembra 2013

o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 46(d), člena 149, člena 153(2)(a) in tretjega odstavka člena 175 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s sporočilom Komisije z dne 29. junija z naslovom „Proračun za strategijo Evropa 2020“, v katerem se priporočajo racionalizacija in poenostavitev finančnih instrumentov Unije ter njihova večja usmerjenost v dodano vrednost Unije ter v učinke in rezultate, ta uredba uvaja Program Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (v nadaljnjem besedilu: Program), da bi zagotovili nadaljevanje in razvoj dejavnosti, izvajanih na podlagi Sklepa št. 1672/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, Izvedbenega sklepa Komisije 2012/733/EU ⁽⁶⁾ in Sklepa št. 283/2010/EU Evropskega

parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, ki je ustanovila Evropski makrofinančni instrument Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (v nadaljnjem besedilu: Instrument).

- (2) Evropski svet je 17. junija 2010 odobril predlog Komisije za strategijo Evropa 2020 za delovna mesta ter pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: Evropa 2020), ki določa pet glavnih ciljev (vključno s tistimi, ki obravnavajo zaposlovanje, boj proti revščini in socialni izključenosti oziroma izobraževanje) in sedem vodilnih pobud ter ki predstavlja skladen okvir politike za prihodnje desetletje. Evropski svet se je zavzel za polno uporabo ustreznih instrumentov in politik Unije, da bi podprli doseganje skupnih ciljev, in pozval države članice, naj povečajo usklajenost ukrepanja.
- (3) V skladu s členom 148(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je Svet je 21. oktobra 2010 sprejel smernice za zaposlitvene politike, ki skupaj s širšimi smernicami ekonomskih politik držav članic in Unije, sprejetimi v skladu s členom 121 PDEU, tvorijo integrirane smernice strategije Evropa 2020. Program bi moral prispevati k doseganju ciljev Evrope 2020, zlasti k zmanjšanju revščine in ciljem, povezanim z zaposlovanjem, kot so opredeljeni v smernicah o zaposlovanju. V ta namen bi moral Program podpreti izvajanje vodilnih pobud ob posebnem upoštevanju Evropske platforme proti revščini in socialni izključenosti, programa za nova znanja in spretnosti in delovna mesta ter pobude Mladi in mobilnost, kot tudi pobude Sveženj o zaposlovanju mladih.
- (4) V vodilnih pobudah Evrope 2020 z naslovom "Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti" ter "Unija inovacij" so socialne inovacije opredeljene kot močno orodje za obravnavanje socialnih izzivov, ki so posledica staranja prebivalstva, revščine, brezposelnosti, novih vzorcev dela in življenjskih slogov ter pričakovanih državljanov glede socialne pravičnosti, izobraževanja in zdravstva. Program bi moral podpreti dejavnosti za povečanje socialnih inovacij v odziv na socialne potrebe, ki niso dovolj izpolnjene glede boja proti revščini in socialni izključenosti, spodbujanja visoke stopnje kakovostnega in trajnostnega zaposlovanja, zagotavljanja ustrezne socialne zaščite, ki bi preprečevala revščino, izboljšanja delovnih pogojev ter izboljšanja dostopa do zdravstvenega varstva

⁽¹⁾ UL C 143, 22.5.2012, str. 88.

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 167.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 21. novembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ Sklep št. 1672/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o uvedbi programa Skupnosti za zaposlovanje in socialno solidarnost – Progress (UL L 315, 15.11.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL L 141, 27.5.2011, str. 1).

⁽⁶⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2012/733/EU z dne 26. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta glede uravnoteženja ponudbe in povpraševanja po prostih delovnih mestih ter postavitve mreže EURES na nove temelje (UL L 328, 28.11.2012, str. 21).

⁽⁷⁾ Sklep št. 283/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (UL L 87, 7.4.2010, str. 1).

- in usposabljanja za ranljive osebe, ob ustreznem upoštevanju vloge regionalnih in lokalnih organov. Program bi poleg tega moral spodbujati nadnacionalna partnerstva in mrežno povezovanje akterjev v javnem, zasebnem in tretjem sektorju, kot tudi podpreti njihovo udeležbo pri načrtovanju in izvajanju novih pristopov k obravnavanju perečih socialnih potreb in izzivov.
- (5) Program bi moral z eksperimentiranjem na področju socialne politike lajšati zlasti opredelitev in preučitev inovativnih rešitev ter okrepiti njihovo praktično izvedbo, da bi se, kjer je potrebno, državam članicam pomagalo povečati učinkovitost njihovih trgov dela ter nadalje izboljšati njihovo politiko socialne zaščite in vključevanja. Eksperimentiranje na področju socialne politike je praktično preizkušanje socialnih inovacij na podlagi projektov. Omogoča zbiranje dokazov o izvedljivosti socialnih inovacij. Treba bi bilo omogočiti, da se uspešne zamisli uresniči v širšem obsegu s finančno podporo iz Evropskega socialnega sklada (ESS), kot tudi iz drugih virov.
- (6) Odprto metodo usklajevanja, ki se je na področjih zaposlovanja in socialne politike izkazala za uspešno z vidika prožnosti in operativne učinkovitosti, bi bilo treba uporabljati širše in bi jih morale dejavnosti, ki jih podpira Program, nadalje podpirati.
- (7) Napredek v smeri družbeno in okoljsko trajnostnega razvoja v Evropi zahteva, da se predvidijo in razvijejo nove spretnosti in znanja, kar vodi do izboljšanja pogojev za ustvarjanje delovnih mest, kakovosti zaposlovanja in delovnih pogojev prek spremljajočih politik izobraževanja, trga dela ter socialne politike v povezavi s preoblikovanjem industrij in storitev. Program bi zato moral prispevati k ustvarjanju kakovostnih in trajnostnih „zelenih“ in „belih“ delovnih mest ter delovnih mest na področju informacijske in komunikacijske tehnologije, hkrati pa tudi k predvidevanju in razvoju novih spretnosti in znanj za nova kakovostna in trajnostna delovna mesta, prek povezovanja politike zaposlovanja in socialne politike z industrijskimi in strukturnimi politikami ter prek podpore prehodu na z viri učinkovito in nizkoogljično gospodarstvo. Program bi moral zlasti delovati kot spodbujevalec preučevanja možnosti za ustvarjanje delovnih mest z okolju in družbi prijaznimi naložbami pod okriljem javnega sektorja ter lokalnimi in regionalnimi pobudami za zaposlovanje.
- (8) V Programu bi bilo treba, kadar je ustrezno, upoštevati področno razsežnost brezposelnosti, revščine in socialne izključenosti in zlasti vedno večje neenakosti v regijah in med njimi, med podeželskimi območji ter mesti, pa tudi znotraj mest.
- (9) Utrditi je treba socialne vidike notranjega trga. Zaradi potrebe po okrepitvi zaupanja v notranji trg, vključno s prostim pretokom storitev, prek spoštovanja pravice delavcev, je treba zagotoviti, da bodo imeli delavci oziroma podjetja pri tem pretoku enake pravice po vsej Uniji.
- (10) V skladu z Evropo 2020 bi si v Programu bilo treba prizadevati za usklajen pristop k spodbujanju kakovostnega in trajnostnega zaposlovanja ter boj proti socialni izključenosti in revščini ter njuno preprečevanje, pri tem pa upoštevati enakost med ženskami in moškimi. Izvajanje Programa bi bilo treba racionalizirati in poenostaviti, predvsem z vzpostavitvijo sklopa skupnih določb, ki med drugim vključujejo splošne cilje ter ureditve glede spremljanja in vrednotenja. Program bi moral biti osredotočen na projekte z jasno dodano vrednostjo za Unijo, ne glede na njihov obseg. Da bi zmanjšali upravno obremenitev, bi moral Program podpirati vzpostavitev in razvoj mrež in partnerstev. Poleg tega bi bilo treba bolj uporabljati poenostavljene oblike obračunavanja stroškov (pavšalne zneske in pavšalno financiranje), predvsem za izvajanje programov mobilnosti, obenem pa zagotoviti preglednost postopkov. Program bi moral ponudnikom mikrofinanciranja na ravni Unije omogočiti „vse na enem mestu“ in zagotavljati finančna sredstva za mikrokredeite in socialno podjetništvo ter olajšati dostop do posojil in zagotavljati tehnično pomoč.
- (11) Ob upoštevanju omejenih sredstev, ki so na voljo za Program, ter predhodne dodelitve teh sredstev za različne osi, bi bilo treba pri financiranju nameniti prednost razvoju struktur z jasnim multiplikacijskim učinkom, kar bo v korist nadaljnjim aktivnostim in pobudam. Uvesti bi bilo treba tudi ustrezne ukrepe, da bi preprečili kakršno koli možnost prekrivanja ali dvojnega financiranja iz drugih skladov ali programov, zlasti iz ESS.
- (12) Unija bi morala na podlagi zanesljive preučitve pridobiti dokaze, da bi podprla oblikovanje politike na področju zaposlovanja in socialnih zadev, pri tem pa nameniti posebno pozornost posledicam finančne in gospodarske krize. Taki dokazi dodajajo vrednost nacionalnemu ukrepanju, saj zagotovijo razsežnost Unije in primerjavo za zbiranje podatkov in razvoj statističnih orodij, metod in skupnih kazalnikov za namene izdelave celovitega pregleda nad stanjem na področju zaposlovanja, socialne politike in delovnih pogojev po vsej Uniji ter zagotovijo zares kakovostno vrednotenje učinkovitosti in uspešnosti programov in politik, med drugim zaradi uresničevanja ciljev Evrope 2020.

- (13) Unija ima posebno vlogo pri vzpostavljanju platforme za izmenjavo politik in vzajemno učenje med državami, ki sodelujejo v Programu na področjih zaposlovanja, socialne zaščite in socialnega vključevanja, pa tudi socialnega podjetništva. Poznavanje politik, ki se uporabljajo v drugih državah, in njihovih rezultatov, vključno s tistimi, ki so bili doseženi z eksperimentiranjem na področju socialne politike na lokalni, regionalni in nacionalni ravni, širi razpon možnosti, ki jih imajo na voljo oblikovalci politike, in s tem sproža razvoj novih politik.
- (14) Zagotavljanje minimalnih standardov in nenehnega izboljševanja delovnih pogojev v Uniji sta osrednji značilnosti socialne politike Unije. Unija ima, ob upoštevanju načel "dostojnega dela" in "pametne ureditve", pomembno vlogo pri zagotavljanju, da se zakonodajni okvir prilagaja razvijajočim se vzorcem dela ter novim zdravstvenim in varnostnim tveganjem. Pomembna pa je tudi vloga Unije pri financiranju ukrepov za izboljšanje skladnosti z delovnimi standardi iz ratificiranih konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD) in s pravili Unije o varstvu pravic delavcev. To zlasti velja za ukrepe za ozaveščanje, (na primer s socialno oznako), za širjenje informacij in spodbujanje razprave o pomembnih izzivih in političnih vprašanjih v zvezi z delovnimi pogoji, tudi med socialnimi partnerji in drugimi zainteresiranimi stranmi, ter za spodbujanje ukrepov za usklajevanje dela in zasebnega življenja, za uvajanje preventivnih ukrepov in za spodbujanje kulture preprečevanja na področju zdravja in varnosti pri delu.
- (15) Socialni partnerji in organizacije civilne družbe imajo ključno vlogo pri spodbujanju kakovostnega zaposlovanja, v boju proti socialni izključenosti in revščini ter pri spopadanju z brezposelnostjo. Zato bi morali biti socialni partnerji in organizacije civilne družbe, kjer je primerno, udeleženi pri vzajemnem učenju ter razvijanju, izvajanju in širjenju novih politik. Komisija bi morala socialne partnerje in organizacije civilne družbe, na ravni Unije, obveščati o rezultatih, povezanih z izvajanjem Programa, in si z njimi izmenjavati mnenje o tem.
- (16) Unija krepitvi socialne razsežnosti globalizacije ter preprečevanju socialnega dampinga s spodbujanjem dostojnega dela in delovnih standardov ni zavezana le v državah, ki sodelujejo v Programu, ampak tudi na mednarodni ravni, bodisi neposredno v razmerju do tretjih držav bodisi posredno s sodelovanjem z mednarodnimi organizacijami. Zato je treba razviti ustrezne odnose s tretjimi državami, ki ne sodelujejo v Programu, da bi pomagali dosegati njegove cilje, ob upoštevanju vseh pomembnih sporazumov, sklenjenih med temi državami in Unijo. To lahko vključuje navzočnost predstavnikov teh tretjih držav na prireditvah v vzajemnem interesu (kot so konference, delavnice in seminarji), organiziranih v državah, ki sodelujejo v Programu. Poleg tega bi bilo treba razviti sodelovanje z zadevnimi mednarodnimi organizacijami, zlasti z MOD in drugimi ustreznimi organi Združenih narodov, Svetom Evrope in Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), da bi se Program izvajal ob upoštevanju vloge teh organizacij.
- (17) V skladu s členoma 45 in 46 PDEU Uredba (EU) št. 492/2011 vsebuje določbe za uresničitev prostega gibanja delavcev brez diskriminacije z zagotovitvijo tesnega sodelovanja osrednjih zavodov za zaposlovanje držav članic ter teh zavodov in Komisijo. EURES, ki je evropska mreža služb za zaposlovanje bi morala spodbujati boljše delovanje trgov dela s pospeševanjem prostovoljne nadnacionalne čezmejne geografske mobilnosti delavcev, omogočati večjo preglednost na trgu dela, zagotavljati usklajevanje ponudbe in povpraševanja po delovnih mestih ter podpirati dejavnosti na področju posredovalnih, zaposlitvenih, svetovalnih in usmerjevalnih služb na nacionalni in čezmejni ravni, s čimer prispeva k ciljem Evrope 2020. Države članice bi morale spodbuditi, da uporabljajo storitve EURES in omogočijo njihovo dostopnost na enem samem mestu, kadar je to primerno.
- (18) Področje delovanja EURES bi bilo treba na podlagi razpisov za zbiranje ponudb razširiti na razvijanje in podpiranje ciljno usmerjenih programov mobilnosti na ravni Unije, ki so namenjeni zapolnitvi delovnih mest, kadar se na trgu dela pokaže primanjkljaj. V skladu s členom 47 PDEU bi morali navedeni programi podpirati prostovoljno mobilnost mladih delavcev v Uniji. Ciljno usmerjeni programi mobilnosti, kot je tisti, ki temelji na pripravljalnem ukrepu „Tvoja prva zaposlitev EURES“, bi morali mladim olajšati dostop do zaposlitvenih priložnosti in zaposlitev v drugi državi članici ter bi morali spodbujati delodajalce, da mobilnim mladim delojemalcem ponudijo delovna mesta. Vendar programi mobilnosti ne bi smeli odvrčati Unije in držav članic od tega, da mladim pomagajo najti zaposlitev v njihovi matični državi.
- (19) V številnih mejnih regijah imajo čezmejna partnerstva EURES pomembno vlogo pri razvijanju pravega evropskega trga dela. Čezmejna partnerstva EURES vključujejo vsaj dve državi članici ali državo članico in drugo sodelujočo državo. Posledično so ta partnerstva jasne horizontalne narave in so vir dodane vrednosti Uniji. Čezmejna partnerstva EURES bi zato morali še naprej podpirati s horizontalnimi dejavnostmi Unije, ki bi jih lahko dopolnjevali z nacionalnimi sredstvi ali ESS.

- (20) Pri vrednotenju dejavnosti EURES bi bilo treba upoštevati količinska in kakovostna merila. Ker posredovanje zaposlitve iz ene države članice pomeni posredovanje zaposlitev v drugi, odvisno od spreminjajočih se razmer na trgu dela in povezanih vzorcev mobilnosti, vrednotenje ne bi smelo temeljiti zgolj na številu teh posredovanj v posameznih državah članicah, temveč zlasti na skupnih številkah na ravni Unije. Poleg tega bi bilo treba upoštevati tudi, da rezultati svetovanja niso nujno izmerljivi z vidika mobilnosti ali posredovanja zaposlitev.
- (21) V Evropi 2020 ter zlasti v smernici št. 7 iz Sklepa Sveta 2010/707/EU ⁽¹⁾ sta bila samozaposlovanje in podjetništvo opredeljena kot bistvena za doseg pametne, trajnostne in vključujoče rasti.
- (22) Slab dostop do posojil in lastniškega ali navideznega lastniškega kapitala je ena od glavnih ovir pri ustanavljanju podjetij, zlasti za osebe, ki so najbolj oddaljene od trga dela. Prizadevanja Unije in nacionalna prizadevanja na tem področju je treba okrečiti, da bi povečali ponudbo in dostop do mikrofinanciranja in zadovoljili povpraševanje tistih, ki ga najbolj potrebujejo, predvsem pa brezposelnih, žensk in ranljivih oseb, ki želijo ustanoviti ali razviti mikropodjetje, vključno s samozaposlitvijo, vendar nimajo dostopa do posojila. Poleg tega je med novoustanovljenimi podjetji v Uniji največ mikropodjetij. Zato bi bilo treba omogočiti, da se z mikroposojili doda vrednost in hitro dosežejo konkretni rezultati. Prvi korak, ki sta ga Evropski parlament in Svet leta 2010 naredila v to smer, je bila vzpostavitev Instrumenta. Dejavnosti obveščanja o priložnostih mikrofinanciranja na ravni Unije in držav članic bi bilo treba izboljšati, da bi lažje dosegli tiste, ki to financiranje potrebujejo.
- (23) Mikrofinanciranje in podpora socialnemu podjetništvu bi morala doseči potencialne upravičence in imeti trajni učinek. Prispevati bi morala k visoki ravni kakovostnega in trajnostnega zaposlovanja ter spodbuditi ekonomske politike in politike lokalnega razvoja. Da bi čim bolj povečali priložnosti za oblikovanje uspešnih podjetij, bi morali ukrepe, povezane z mikrofinanciranjem in socialnim podjetništvom, dopolniti z mentorstvom in programi usposabljanja ter vsemi potrebnimi informacijami, ki bi jih redno posodabljali, dostop do njih pa omogočili prek zadevnih ponudnikov financiranja. V ta namen je bistveno, da se zagotovi ustrezno financiranje, predvsem prek ESS.
- (24) Da bi bilo mikrofinanciranje na mladem mikrofinančnem trgu v Uniji bolj razpoložljivo, je treba pospešiti institucionalno zmogljivost ponudnikov mikrofinanciranja ter zlasti nebančnih mikrofinančnih ustanov v skladu s sporočilom Komisije z dne 13. novembra 2007 z naslovom „Evropska pobuda za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju“ in s poročilom Komisije z dne 25. julija 2008 z naslovom "Spodbujanje inovatorov in žensk v podjetništvu".
- (25) Socialno gospodarstvo in socialno podjetništvo sta sestavna dela pluralističnega socialnega tržnega gospodarstva v Evropi in imata pomembno vlogo pri zagotavljanju večje socialne konvergence v Evropi. Temeljita na načelih solidarnosti in odgovornosti, prevlade posameznika in socialnih ciljev nad kapitalom ter spodbujanja socialne odgovornosti, socialne kohezije in socialnega vključevanja. Socialna podjetja so lahko gibalna socialnih sprememb, saj ponujajo inovativne rešitve ter spodbujajo vključujoče trge dela in socialne storitve, dostopne vsem. Zato pomembno prispevajo k doseganju ciljev Evrope 2020. S Programom bi bilo treba izboljšati dostop socialnih podjetij do različnih vrst finančnih sredstev prek zagotavljanja primernih instrumentov, da bi zadostili njihovim specifičnim finančnim potrebam med celotnim obstojem.
- (26) Da bi izkoristili izkušnje subjektov, kot je skupina Evropske investicijske banke, bi bilo treba ukrepe, ki vključujejo mikrofinanciranje in socialno podjetništvo, izvajati posredno Komisija, tako da naloge izvajanja proračuna zaupa takim subjektom v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Finančna uredba). Uporaba virov Unije združuje finančne vzvode iz mednarodnih finančnih ustanov in drugih vlagateljev, ustvarja sinergije med ukrepi držav članic in Unije ter povezuje pristope. To tako izboljšuje dostop do finančnih sredstev, zlasti za določene ogrožene skupine in mlade, kot tudi doseg mikrofinanciranja za te skupine in mlade. Dostop do finančnih sredstev za mikropodjetja, vključno s samozaposlenimi in socialnimi podjetji, se prav tako izboljša. Prispevek Unije tako pomaga pri razvoju rastočega sektorja socialnih podjetij in mikrofinančnega trga v Uniji ter spodbuja čezmejne dejavnosti. Dejavnosti Unije bi morale dopolnjevati uporabo, s strani držav članic, finančnih instrumentov za mikrofinanciranje in socialno podjetništvo. Subjekti, ki jim je zaupano izvajanje dejavnosti, bi morali zagotoviti, da se doda vrednost in prepreči podvajanje financiranja iz virov Unije.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2010/707/EU z dne 21. oktobra 2010 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic (UL L 308, 24.11.2010, str. 46).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L, 298, 26.10.2012, str. 1).

- (27) V skladu z Evropo 2020 bi moral Program prispevati k reševanju perečega problema brezposelnosti mladih. Mladim bi zato bilo treba dati prihodnost in možnost, da imajo ključno vlogo pri razvoju družbe in gospodarstva v Evropi, kar je v kriznih časih še posebej pomembno.
- (28) V Programu bi bilo treba tudi izpostaviti posebno vlogo in pomen malih podjetij v zvezi z usposabljanjem, strokovnim znanjem ter tradicionalnim znanjem in izkušnjami, pa tudi zagotoviti, da bodo imeli mladi dostop do mikrofinanciranja. Program bi moral prispevati k izmenjavi dobrih praks med državami članicami in drugimi državami, ki sodelujejo v programu na vseh teh področjih.
- (29) Ukrepi iz Programa bi morali podpreti države članice in akterje na trgu dela pri izvedbi Priporočila Sveta z dne 22. aprila 2013 ⁽¹⁾ v zvezi z vzpostavitvijo jamstva za mladino. V priporočilu je navedeno, da bi morali vsi mladi, mlajši od 25 let v obdobju štirih mesecev po tem, ko postanejo brezposelni ali prenehajo s formalnim izobraževanjem, prejeti kakovostno ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajiništvo ali pripravništvo. Program bi moral olajšati izmenjavo dobre prakse med državami članicami in drugimi državami, ki sodelujejo v Programu na tem področju.
- (30) V skladu s členom 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členom 8 PDEU je treba zagotoviti, da Program prispeva k spodbujanju enakosti med ženskami in moškimi v vseh svojih oseh in dejavnostih, vključno z integracijo načela enakosti spolov in, kjer je to ustrezno, s posebnimi ukrepi za spodbujanje zaposlovanja žensk in njihove socialne vključenosti. V skladu s členom 10 PDEU bi moral Program zagotavljati, da izvajanje njegovih prednostnih nalog prispeva k boju proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Da se oceni, kako je pri dejavnostih Programa obravnavana nediskriminatornost, bi bilo potrebno redno spremljanje in vrednotenje.
- (31) Program Progress za obdobje 2007–2013 vsebuje dele z naslovom "Nediskriminacija in raznolikost" ter "Enakost spolov", ki jih je treba v okviru Programa za pravice, enakost in državljanstvo za obdobje 2014–2020 ohraniti in nadalje razvijati. Vendar je nad vse pomembno, da se ohrani izrazit poudarek na vprašanih enakosti med ženskami in moškimi ter nediskriminacije v vseh ustreznih pobudah in ukrepih, ki jih zajema ta Program, zlasti na področjih izboljšanja udeležbe žensk na trgu dela, delovnih pogojev ter glede spodbujanja boljšega ravnovesja med poklicnim in zasebnim življenjem.
- (32) V skladu s členom 9 PDEU in cilji Evrope 2020 bi moral Program prispevati k doseganju visoke stopnje kakovostnega in trajnega zaposlovanja, zagotavljanju ustreznih socialne zaščite in boju proti revščini in socialni izključenosti, ter bi moral upoštevati zahteve v zvezi z visoko stopnjo zaščite zdravja ljudi.
- (33) Program bi moral dopolnjevati druge programe Unije in obenem potrditi, da bi moral vsak instrument delovati v skladu s svojimi specifičnimi postopki. Tako isti upravičeni stroški ne bi smeli voditi do dvojnega financiranja. Da bi dodali vrednost in dosegli večji učinek financiranja Unije, bi bilo treba Program tesno povezati z drugimi programi Unije in strukturnimi skladi, zlasti ESS in pobudo o zaposlovanju mladih. Program bi moral dopolnjevati druge programe in pobude Unije, ki so usmerjene v boj proti brezposelnosti mladih.
- (34) Program bi se moral izvajati tako, da bi pristojni organ oziroma organi vsake države članice lažje prispevali k doseganju ciljev Programa.
- (35) Za zagotovitev učinkovitejšega obveščanja javnosti na splošno ter večje sinergije med ukrepi komuniciranja na pobudo Komisije, bi morala sredstva, dodeljena dejavnostim obveščanja in komuniciranja v tem Programu, pripomoči tudi k institucionalnemu sporočanju in zagotavljanju informacij o političnih prednostnih nalogah Unije, povezanih s splošnimi cilji tega Programa.
- (36) Ta uredba določa finančna sredstva za celotno obdobje trajanja Programa, ki pomenijo prednostni referenčni znesek za Evropski parlament in Svet v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne [2. decembra 2013] med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾.
- (37) Finančni interesi Unije bi morali biti skozi celoten cikel izdatkov zaščiteni s sorazmernimi ukrepi, med katere spadajo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, napačno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi globe v skladu s Finančno uredbo.

⁽¹⁾ Priporočilo Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mladino (UL C 120, 26.4.2013, str. 1).

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (38) Da bi ves čas trajanja Programa zagotovili, da bo dovolj prožen za odzivanje na spreminjajoče se potrebe in ustrezne politične prednostne naloge, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z razporejanjem sredstev med samimi osmi in za posamezna tematska področja znotraj osi Programa. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (39) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾.
- (40) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se te cilje zaradi njihovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti, iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –
- (a) ima v skladu s svojimi pravili, statuti ali drugimi pravnimi dokumenti, na podlagi katerih je ustanovljen za glavni cilj doseganje merljivih, pozitivnih socialnih učinkov namesto ustvarjanja dobička za svoje lastnike, člane in delničarje in ki:
- (i) nudi storitve ali proizvaja blago velikega socialnega pomena in/ali
- (ii) pri proizvodnji izdelkov ali nudenju storitev izpolnjuje svoj socialni cilj;
- (b) svoje dobičke uporablja najprej in predvsem za doseganje svojega osnovnega cilja ter ima vnaprej določene postopke in pravila za vsako razdeljevanje dobička med delničarje in lastnike, kar zagotavlja, da tako razdeljevanje ne spodkopava osnovnega cilja; ter

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SKUPNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. S to uredbo se ustanovi Program Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (v nadaljnjem besedilu: Program), katerega namen je prispevati k izvajanju Evrope 2020, vključno z njenimi glavnimi cilji, integriranimi smernicami in vodilnimi pobudami, tako da se zagotavlja finančna podpora za cilje Unije v smislu spodbujanja visoke ravni kakovostnega in trajnega zaposlovanja, zagotavljanja ustrezne in dostojne socialne zaščite, boja proti socialni izključenosti in revščini ter izboljšanja delovnih pogojev.

2. Program traja od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

Člen 2

Opredelevanje pojmov

V tej uredbi:

(1) „socialno podjetje“ pomeni podjetje ne glede na pravno obliko, ki:

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(c) se upravlja podjetniško, odgovorno in pregledno, predvsem z vključevanjem delavcev, strank in zainteresiranih strani, na katere vplivajo njegove poslovne dejavnosti;

(2) „mikrokredit“ pomeni posojilo v znesku do 25 000 EUR;

(3) „mikropodjetje“ pomeni podjetje, vključno s samozaposlenimi, ki ima manj kot 10 zaposlenih, ter letni promet ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 2 milijonov EUR, v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES⁽²⁾;

(4) „mikrofinanciranje“ vključuje poročstva, mikrokredite, lastniški kapital in navidezni lastniški kapital, ki so odobreni osebam in mikropodjetjem, ki imajo težave pri dostopanju do posojil;

(5) „socialne inovacije“ pomeni inovacije, ki imajo socialne cilje in uporabljajo sredstva socialne narave in zlasti tista, ki se nanašajo na razvoj in izvajanje novih zamisli (glede izdelkov, storitev in vzorcev), ki hkrati izpolnjujejo socialne potrebe in ustvarjajo nove socialne odnose ali sodelovanje in tako niso dobre le za družbo, ampak tudi spodbujajo zmoglost družbe, da ukrepa;

⁽²⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

(6) „eksperimentiranje na področju socialne politike“ pomeni ukrepe politike, ki prinašajo inovativne odgovore na socialne potrebe in se izvajajo v majhnem obsegu in v pogojih, ki omogočajo, da se njihov učinek izmeri, preden se jih lahko ponovi v širšem obsegu, če so rezultati prepričljivi.

Člen 3

Struktura programa

1. Program je sestavljen iz naslednjih treh dopolnjujočih se osi:

- (a) os Progress, ki podpira razvoj, izvajanje, spremljanje in vrednotenje instrumentov in politik Unije iz člena 1 in ustreznega prava Unije, ter ki spodbuja oblikovanje politike, temelječe na dokazih, socialno inovativnost in socialni napredek, v partnerstvu s socialnimi partnerji, organizacijami civilne družbe ter javnimi in zasebnimi organi;
- (b) os EURES, ki podpira dejavnosti, ki jih izvaja EURES, namreč specializirane službe, ki jih ustanovijo države EGP in Švicarska konfederacija, skupaj s socialnimi partnerji, drugimi ponudniki zaposlitev in drugimi zainteresiranimi stranmi, da bi razvili izmenjavo in širjenje informacij ter druge oblike sodelovanja, kot so čezmejna partnerstva, da se pospeši pravična prostovoljna geografska mobilnost delavcev ter prispeva k visoki stopnji kakovostnega in trajnega zaposlovanja;
- (c) os mikrofinanciranje in socialno podjetništvo, ki povečuje dostop do in razpoložljivost finančnih sredstev za pravne in fizične osebe, na podlagi člena 26.

2. Skupne določbe iz tega naslova se uporabljajo za vse tri osi, navedene v točkah (a), (b) in (c) odstavka 1, poleg posebnih določb naslova II.

Člen 4

Splošni cilji Programa

1. Program si prizadeva doseči naslednje splošne cilje:

- (a) povečati odgovornost med oblikovalci politike na vseh ravneh in uvesti konkretne, usklajene ukrepe na ravni Unije in držav članic, pri tem pa spoštovati cilje Unije na področjih iz člena 1 v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji, kot tudi organizacijami civilne družbe ter javnimi in zasebnimi organi;
- (b) podpirati razvoj ustreznih, dostopnih in učinkovitih sistemov socialne zaščite in trgov dela ter pospeševati reformo politike na področjih iz člena 1, zlasti s spodbujanjem dostojnega dela in delovnih pogojev, preventivne

kulture za zdravje in varnost pri delu, bolj zdravega ravnovesja med poklicnim in zasebnim življenjem, ter dobrega upravljanja socialnih ciljev, vključno s konvergenco, kot tudi vzajemnega učenja in socialnih inovacij;

(c) zagotoviti, da se pravo Unije pri zadevah, povezanih s področji iz člena 1 učinkovito uporablja, in po potrebi prispevati k posodobitvi prava Unije v skladu z načeli dostojnega dela ter ob upoštevanju načel pametne ureditve;

(d) spodbujati pravično prostovoljno geografsko mobilnost delavcev ter povečevati zaposlitvene možnosti z razvojem visoko kakovostnih in vključujočih trgov dela Unije, ki so odprti in vsem dostopni, hkrati pa se spoštuje pravice delavcev po vsej Uniji, vključno s prostim gibanjem;

(e) spodbujati zaposlovanje in socialno vključenost s povečevanjem razpoložljivosti in dostopnosti mikrofinanciranja za ranljive osebe, ki želijo ustanoviti mikropodjetja, kot tudi za obstoječa mikropodjetja, ter s povečevanjem dostopa do financiranja za socialna podjetja;

2. Pri zasledovanju teh ciljev si Program pri vseh oseh in ukrepih prizadeva:

(a) nameniti posebno pozornost ranljivim skupinam, kot so mladi;

(b) spodbujati enakost žensk in moških, tudi z vključitvijo načela enakosti spolov, po potrebi tudi pri dodelitvi proračunskih sredstev;

(c) boriti se proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;

(d) pri opredeljevanju in izvajanju politik in dejavnosti Unije, spodbujati visoko stopnjo kakovostne in trajnostne zaposlenosti, zagotavljati ustrezno in dostojno socialno zaščito, preprečevati dolgotrajno brezposelnost in boriti se proti revščini in socialni izključenosti.

Člen 5

Proračun

1. Finančna sredstva za izvajanje Programa od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 919 469 000 EUR v tekočih cenah.

2. Naslednji okvirni deleži se dodelijo osem iz člena 3(1):

(a) 61 % osi Progress;

(b) 18 % osi EURES;

(c) 21 % osi mikrofinanciranje in socialno podjetništvo.

3. Komisija lahko uporabi do 2 % finančnih sredstev iz odstavka 1 za financiranje operativnih izdatkov za podporo izvajanju Programa.

4. Komisija lahko uporabi finančna sredstva iz odstavka 1 za financiranje tehnične in/ali upravne pomoči, predvsem v zvezi z revidiranjem, naročanjem prevodov pri zunanjih izvajalcih, srečanja strokovnjakov ter dejavnostmi obveščanja in komuniciranja, ki so v vzajemno korist Komisije in upravičencev.

5. Letna proračunska sredstva odobrita Evropski parlament in Svet pod zgornjo mejo, določeno v večletnem finančnem okviru.

Člen 6

Skupni ukrep

Ukrepi, upravičeni v okviru Programa, se lahko izvajajo skupaj z drugimi instrumenti Unije, pod pogojem, da ti ukrepi izpolnjujejo cilje Programa in drugih zadevnih instrumentov.

Člen 7

Skladnost in dopolnjevanje

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotovi, da so dejavnosti, ki se izvajajo v okviru Programa, skladne z drugimi ukrepi Unije, kot so evropski strukturni in investicijski skladi, kot je določeno v skupnem strateškem okviru iz Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, zlasti ESS.

2. Program dopolnjuje druge programe Unije brez poseganja v posamične postopke teh programov. Istih upravičenih stroškov ni mogoče dvakrat financirati, Program pa je tesno povezan z drugimi programi Unije ter evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi, zlasti ESS.

3. Dejavnosti, ki prejemajo podporo iz Programa, so skladne s pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno s pravili o državnih pomoči in temeljnimi konvencijami ILO.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, zajetih v skupnem strateškem okviru, ter o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu (Glej stran 320 tega Uradnega lista).

4. Skladnost in komplementarnost se zagotavljata tudi s tesnim sodelovanjem lokalnih in regionalnih organov.

Člen 8

Sodelovanje z zadevnimi telesi

Komisija vzpostavi potrebne povezave z Odborom za zaposlovanje, Odborom za socialno zaščito, Svetovalnim odborom za varnost in zdravje pri delu, skupino generalnih direktorjev za delovne odnose in Svetovalnim odborom za prosto gibanje delavcev, da se zagotovi redno in ustrezno obveščanje teh odborov o napredku pri izvajanju programa. Komisija obvešča tudi druge odbore, ki se ukvarjajo s politikami, instrumenti in ukrepi, ki se nanašajo na program.

Člen 9

Razširjanje rezultatov in komuniciranje

1. Komisija obvešča zainteresirane strani na ravni Unije, vključno s socialnimi partnerji in organizacijami civilne družbe, o rezultatih izvajanja Programa, in jih pozove k izmenjavi mnenj v zvezi s tem.

2. Rezultati ukrepov, izvedenih v okviru Programa, se redno in primerno sporočajo in razširjajo Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij, pa tudi socialnim partnerjem in javnosti, da bi čim bolj povečali njihov učinek, trajnost in dodano vrednost za Unijo.

3. Dejavnosti komuniciranja prispevajo tudi k horizontalnemu obveščanju o političnih prednostnih nalogah Unije, če so povezane s splošnimi cilji te uredbe, ter zagotavljajo informacije o teh prednostnih nalogah.

Člen 10

Finančne določbe

1. Komisija upravlja Program v skladu s Finančno uredbo.

2. V sporazumu o nepovratnih sredstvih je določeno, kateri del finančnega prispevka Unije bo temeljil na vračilu dejanskih upravičenih stroškov, kateri del pa na pavšalnih zneskih, stroških na enoto ali povprečinah.

Člen 11

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne preventivne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi tega Programa, finančni interesi Unije zaščiteni pred goljufijo, korupcijo in drugimi nezakonitimi dejavnostmi z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa, da se sredstva izterjajo, zlasti s pobotanjem neupravičeno izplačanih

zneskov in po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvrtilnimi kaznimi, v skladu s členom 325 PDEU, Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95⁽¹⁾ in Finančno uredbo.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblašteni za izvajanje revizij na podlagi dokumentov ali pregledov na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v okviru Programa.

3. Evropski urad za boj proti goljufigam (OLAF) lahko opravi preglede, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96⁽³⁾, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufige, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega dejanja, ki vpliva na finančne interese Unije v povezavi s sporazumom o nepovratnih sredstvih ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano po Programu.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 vsebujejo pogodbe, sporazumi o nepovratnih sredstvih in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja tega Programa, določbe, ki izrecno pooblašajo Komisijo, Računsko sodišče in OLAF, da izvajajo revizije in preiskave iz navedenih odstavkov v skladu z njihovimi pristojnostmi.

Člen 12

Spremljanje stanja

Komisija zaradi rednega spremljanja programa in morebitnih prilagoditev, potrebnih za njegovo politiko in prednostne naloge financiranja, pripravi prvo kvalitativno in kvantitativno poročilo o spremljanju, ki zajema prvo leto, in zatem tri poročila, ki zajemajo obdobje dveh zaporednih let, ter pošlje ta poročila Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročila se v vednost posredujejo tudi Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. V poročilih so navedeni rezultati programa in obseg, v katerem se je pri njegovih dejavnostih uporabljalo načelo enakosti moških in žensk in vključevanja enakosti spolov ter kako se je obravnavalo vprašanje nediskriminacije, vključno z vprašanji dostopnosti. Da bi povečali preglednost Programa, se poročila objavijo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufigam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufigami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Člen 13

Vrednotenje

1. Do 1. julija 2017 se opravi vmesno vrednotenje Programa, da se kvalitativno in kvantitativno izmeri doseženi napredek pri uresničevanju ciljev Programa, obravnava socialno okolje v Uniji in vse večje spremembe, uvedene z zakonodajo Unije, ugotovi, ali so bila sredstva Programa učinkovito uporabljena, in oceni dodana vrednost Programa za Unijo. Rezultati vmesnega vrednotenja se predložijo Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Če vrednotenje iz odstavka 1 tega člena ali katero od vrednotenj, izvedenih v skladu s členom 19 Sklepa št. 1672/2006/ES ali členom 9 Sklepa št. 283/2010/EU, pokaže, da ima Program večje pomanjkljivosti, Komisija po potrebi predstavi predlog Evropskemu parlamentu in Svetu, ki vključuje ustrezne spremembe Programa, pri katerih se upoštevajo rezultati vrednotenja.

3. Pred predložitvijo morebitnega predloga za podaljšanje Programa po letu 2020 Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži oceno konceptualnih prednosti in slabosti Programa v obdobju 2014–2020.

4. Komisija do 31. decembra 2022 naknadno ovrednoti učinek in dodano vrednost Programa za Unijo, potem pa poročilo o tem vrednotenju predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Poročilo se objavi.

NASLOV II

POSEBNE DOLOČBE ZA OSI PROGRAMA

POGLAVJE I

Os Progress

Člen 14

Tematska področja in financiranje

1. Os Progress podpira ukrepe z enega ali več tematskih področij iz točk (a), (b) in (c). Med celotnim trajanjem Programa se pri okvirni razdelitvi dodelitev iz točke (a) člena 5(2) za različna področja spoštujejo naslednji minimalni deleži:

(a) zaposlovanje, zlasti za boj proti brezposelnosti mladih: 20 %;

(b) socialna zaščita, socialna vključenost ter zmanjšanje in preprečevanje revščine: 50 %;

(c) delovni pogoji: 10 %.

Vsakršen ostanek se dodeli enemu ali več od tematskih področij iz točk (a), (b) ali (c) ali kombinaciji področij.

2. Iz celotne dodelitve za os Progress in v okviru njenih različnih tematskih področij je dodeljenih 15–20 % za spodbujanje socialnega eksperimentiranja kot metode preskušanja in vrednotenja inovativnih rešitev, da bi te rešitve izvajali na širšem nivoju.

Člen 15

Posebni cilji

Poleg splošnih ciljev iz člena 4 so posebni cilji osi Progress:

- (a) razvijati in širiti primerjalno analitično znanje visoke kakovosti zaradi zagotavljanja, da politike Unije na področjih iz člena 1 temeljijo na trdnih dokazih ter ustrezajo potrebam, izzivom in okoliščinam v posameznih državah članicah in drugih državah, ki sodelujejo v Programu;
- (b) pospeševati učinkovito in vključujočo izmenjavo informacij, vzajemno učenje in dialog o politikah Unije na področjih iz člena 1 na ravni Unije ter nacionalni in mednarodni ravni, da bi državam članicam in drugim državam, ki sodelujejo v Programu pomagali pri razvoju njihovih politik in državam članicam pri izvajanju prava Unije;
- (c) zagotavljati finančno podporo za preskušanje inovacij na področju socialne politike in politike trga dela ter po potrebi nadgrajevati zmogljivost glavnih akterjev za načrtovanje in izvajanje politike socialnega eksperimentiranja ter zagotavljati dostop do ustreznega splošnega in strokovnega znanja in izkušenj;
- (d) zagotavljati finančno podporo organizacijam Unije in nacionalnim organizacijam, da se poveča njihova zmogljivost za razvoj, spodbujanje in podpora izvajanju instrumentov in politik Unije iz člena 1 ter zadevnega prava Unije.

Člen 16

Vrste ukrepov

V okviru osi Progress se lahko financirajo naslednje vrste ukrepov:

1. Analitične dejavnosti:

- (a) zbiranje podatkov in statističnih podatkov ob upoštevanju kvalitativnih in kvantitativnih meril ter razvoj skupnih metodologij, klasifikacij, mikrosimulacij, kazalnikov in primerjalnih meril uspešnosti, po potrebi ločenih po spolu in starostni skupini;

(b) raziskave, študije, analize in poročila, vključno prek financiranja mrež strokovnjakov in razvoja strokovnega znanja o tematskih področjih;

(c) kvalitativna in kvantitativna vrednotenja in ocene učinka, ki jih opravijo javni in zasebni organi;

(d) spremljanje in ocenjevanje prenosa in uporabe prava Unije;

(e) priprava in izvajanje socialnega eksperimentiranja kot metode za preskušanje in vrednotenje inovativnih rešitev zaradi njihovega izvajanja na širši ravni;

(f) širjenje rezultatov teh analitičnih dejavnosti.

2. Dejavnosti vzajemnega učenja, ozaveščanja in širjenja:

(a) izmenjave in širjenje dobre prakse, inovativnih pristopov in izkušenj, medsebojni strokovni pregledi, primerjalno spremljanje in vzajemno učenje na evropski ravni;

(b) prireditve, konference in seminarji, ki jih organizira predsedstvo Sveta;

(c) usposabljanje pravnih strokovnjakov in strokovnjakov s področja politik;

(d) oblikovanje in objava priročnikov, poročil in izobraževalnega gradiva ter ukrepi v zvezi z obveščanjem, komuniciranjem in medijskim poročanjem o pobudah, ki jih podpira Program;

(e) dejavnosti obveščanja in komuniciranja;

(f) razvoj in vzdrževanje informacijskih sistemov, namenjenih izmenjavi in širjenju informacij o politiki in zakonodaji Unije ter o trgu dela.

3. Podpora v zvezi s/z:

(a) stroški delovanja ključnih mrež na ravni Unije, katerih dejavnosti so povezane s cilji osi Progress in prispevajo k njim;

(b) krepitev zmogljivosti nacionalnih uprav in strokovnih služb, pristojnih za spodbujanje geografske mobilnosti, ki so jih pooblastili države članice in ponudniki mikrokreditov;

(c) organizacijo delovnih skupin nacionalnih uradnikov zaradi spremljanja izvajanja prava Unije;

- (d) mrežnim povezovanjem in sodelovanjem strokovnih organov ter drugih ustreznih zainteresiranih strani, nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov ter zavodov za zaposlovanje na evropski ravni;
- (e) financiranjem opazovalnih skupin na evropski ravni, tudi s ključnimi tematskimi področji;
- (f) izmenjavo osebja med nacionalnimi upravami.

Člen 17

Sofinanciranje Unije

Kadar se dejavnosti v okviru osi Progress financirajo na podlagi razpisa za zbiranje predlogov, lahko prejmejo sredstva iz sofinanciranja Unije, ki po splošnem pravilu ne presegajo 80 % skupnih upravičenih izdatkov. Vsaka finančna podpora, ki presega ta prag, se lahko odobri le v ustrezno utemeljenih izjemnih okoliščinah.

Člen 18

Sodelovanje

1. V osi Progress lahko sodelujejo:
 - (a) države članice;
 - (b) države EGP v skladu s Sporazumom EGP in države članice Efte;
 - (c) države kandidatke in potencialne kandidatke, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji, določenimi v okvirnih sporazumih, ki so z njimi sklenjeni glede njihovega sodelovanja v programih Unije.
2. Os Progress je odprta za vse javne in/ali zasebne organe, akterje in ustanove ter zlasti za:
 - (a) nacionalne, regionalne in lokalne organe;
 - (b) zavode za zaposlovanje;
 - (c) strokovna telesa, ki jih določa pravo Unije;
 - (d) socialne partnerje;
 - (e) nevladne organizacije;
 - (f) visokošolske ustanove in raziskovalne inštitute;
 - (g) strokovnjake za vrednotenje in oceno učinka;

- (h) nacionalne statistične urade;
- (i) medije.

3. Komisija lahko sodeluje z mednarodnimi organizacijami ter zlasti s Svetom Evrope, OECD, MOD in drugimi organi Združenih narodov ter Svetovno banko.

4. Komisija lahko sodeluje s tretjimi državami, ki ne sodelujejo v programu. Predstavniki teh tretjih držav se lahko udeležujejo dogodkov vzajemnega interesa (kot so konference, delavnice in seminarji), organiziranih v državah, ki sodelujejo v Programu, stroški njihove udeležbe pa se lahko krijejo iz Programa.

POGLAVJE II

Os EURES

Člen 19

Tematska področja in financiranje

Os EURES podpira ukrepe na enem ali več tematskih področjih iz točk (a), (b) in (c). Med celotnim trajanjem Programa se pri okvirno razdelitvi dodelitev iz točke (b) člena 5(2) za različna področja spoštujejo naslednji minimalni deleži:

- (a) preglednost prostih delovnih mest in prošenj ter vseh povezanih informacij za potencialne kandidate in delodajalce: 32 %;
- (b) oblikovanje storitev za iskanje in razporejanje delavcev na delovna mesta z uravnoteženjem prostih delovnih mest in prošenj na ravni Unije, zlasti s ciljno usmerjenimi programi mobilnosti: 30 %;
- (c) čezmejna partnerstva: 18 %.

Vsakršen ostanek se dodeli enemu ali več tematskim področjem iz točke (a), (b) ali (c) ali kombinaciji področij.

Člen 20

Posebni cilji

Poleg splošnih ciljev iz člena 4 sta posebna cilja osi EURES:

- (a) potencialnim kandidatom in delodajalcem zagotavljati preglednost prostih delovnih mest oziroma prošenj ter vseh temu ustrežajočih informacij in nasvetov, kot tudi povezanih informacij, na primer v zvezi z življenjskimi in delovnimi pogoji. To se dosega z izmenjavo in širjenjem na nadnacionalni, medregionalni in čezmejni ravni, z uporabo standardnih medsebojno usklajenih obrazcev za prosta delovna mesta in za prošnje, pa tudi z drugimi primernimi sredstvi, kot je individualno svetovanje in mentoriranje, zlasti za nizkokvalificirane osebe;

- (b) podpirati zagotavljanje storitev EURES za iskanje delavcev in njihovo razporejanje na kakovostna in trajnostna delovna mesta z uravnoveženjem ponudbe in povpraševanja po delovnih mestih; podpora storitvam EURES zajema več faz razporejanja na delovno mesto, ki segajo od priprave pred posredovanjem zaposlitve do podpore potem, da bi kandidata uspešno vključili na trg dela; te podporne storitve lahko vključujejo ciljno usmerjene programe mobilnosti za zaposlitev prostih delovnih mest v določenem sektorju, poklicu, državi ali skupini držav ali za določene skupine delavcev, kot so mladi, naklonjeni mobilnosti in kadar se pokaže jasna ekonomska potreba.

Člen 21

Vrste ukrepov

V okviru osi EURES se lahko financirajo ukrepi za spodbujanje prostovoljne mobilnosti posameznikov v Uniji na pravični podlagi in za odpravo ovir za mobilnost, zlasti:

- (a) vzpostavitev in dejavnosti čezmejnih partnerstev EURES, kadar za to zaprosijo zavodi, ki so področno pristojni za obmejne regije;
- (b) zagotavljanje informacij, svetovanje, storitve posredovanja in zaposlovanja za čezmejne delavce;
- (c) razvoj večjezične digitalne platform za uravnoveženje prostih delovnih mest in prošenj;
- (d) razvoj ciljnih programov mobilnosti iz javnih razpisov za zapolnjevanje prostih delovnih mest, če se ugotovi pomanjkanje na trgu delovne sile, in/ali da se pomaga delavcem, naklonjenim mobilnosti, kadar se pokaže jasna ekonomska potreba;
- (e) vzajemno učenje med udeleženci EURES in usposabljanje svetovalcev EURES, vključno s svetovalci čezmejnih partnerstev EURES;
- (f) informacijske in komunikacijske dejavnosti za ozaveščanje o prednostih geografske in poklicne mobilnosti na splošno ter o dejavnostih in storitvah, ki jih zagotavlja EURES.

Člen 22

Sofinanciranje Unije

Kadar se dejavnosti v okviru osi EURES financirajo na podlagi razpisa za zbiranje predlogov, lahko prejmejo sredstva iz sofinanciranja Unije, ki po splošnem pravilu ne presegajo 95 % skupnih upravičenih izdatkov. Vsaka finančna podpora, ki presega ta prag, se odobri le v ustrezno utemeljenih izjemnih okoliščinah.

Člen 23

Spremljanje vzorcev mobilnosti

Komisija skupaj z državami članicami v skladu s členom 12 Uredbe (EU) št. 492/2011 redno spremlja tokove in vzorce mobilnosti, da bi odkrila in preprečila negativne učinke, ki se pojavljajo v zvezi z geografsko mobilnostjo znotraj Unije.

Člen 24

Sodelovanje

1. V okviru osi EURES lahko sodelujejo:

- (a) države članice;
- (b) države EGP v skladu s Sporazumom EGP ter Švicarska konfederacija v skladu s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb ⁽¹⁾.

2. Os EURES je odprta za vse organe, akterje in ustanove, ki jih imenuje država članica ali Komisija, ki izpolnjujejo pogoje za sodelovanje v mreži EURES, v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/733/EU. Taki organi, akterji in organizacije še zlasti vključujejo:

- (a) nacionalne, regionalne in lokalne organe;
- (b) službe za zaposlovanje;
- (c) organizacije socialnih partnerjev in druge zainteresirane strani.

POGLAVJE III

Os mikrofinanciranje in socialno podjetništvo

Člen 25

Tematska področja in financiranje

Os mikrofinanciranje in socialno podjetništvo podpira ukrepe z enega ali več tematskih področij iz točk (a) in (b). V celotnem trajanju Programa se pri okvirni razdelitvi dodelitev iz točke (c) člena 5(2) za različna področja spoštujejo naslednji minimalni deleži:

- (a) mikrofinanciranje za ranljive skupine in mikropodjetja: 45 %;
- (b) socialno podjetništvo: 45 %.

⁽¹⁾ UL L 114, 30.4.2002, str. 6.

Vsakršen ostanek se dodeli tematskima področjema iz točke (a) ali (b) ali kombinaciji področij.

Člen 26

Posebni cilji

Poleg splošnih ciljev iz člena 4 so posebni cilji osi mikrofinanciranje in socialno podjetništvo:

- (a) povečati dostop do mikrofinanciranja in njegovo razpoložljivost za:
- (i) ogrožene osebe, ki so ostale brez službe ali jim to grozi ali imajo težave pri vstopanju ali ponovnem vstopanju na trg dela ali jim grozi socialna izključenost ali so socialno izključene in so v zapostavljenem položaju pri dostopu do konvencionalnega trga posojil in ki želijo ustanoviti ali razviti svoje mikropodjetje;
 - (ii) mikropodjetja v ustanavljanju ali razvoju, zlasti tista, ki zaposlujejo osebe iz točke (i);
- (b) povečevati institucionalno zmogljivost ponudnikov mikro-kreditov;
- (c) podpirati razvoj trga socialnih naložb in zagotavljanje dostopa do financ za socialna podjetja z dajanjem na voljo lastniškega kapitala in navideznega lastniškega kapitala, posojilnih instrumentov in nepovratnih sredstev do 500 000 EUR za socialna podjetja, katerih letni promet ne presega 30 milijonov EUR ali katerih letna bilančna vsota ne presega 30 milijonov EUR, ki sama niso kolektivna naložbena podjetja.

Da se zagotovi dopolnjevanje, Komisija in države članice na področju svojih pristojnosti tesno usklajujejo te ukrepe z ukrepi v okviru kohezijske politike in nacionalnih politik.

Člen 27

Vrste ukrepov

V okviru osi mikrofinanciranje in socialna podjetja se lahko financira podpora mikrofinanciranju in socialnim podjetjem, vključno s povečevanjem institucionalne zmogljivosti, zlasti s finančnimi instrumenti iz naslova VIII prvega dela Finančne uredbe ter z nepovratnimi sredstvi.

Člen 28

Sodelovanje

1. V okviru osi mikrofinanciranje in socialno podjetništvo lahko sodelujejo javni in zasebni organi, ustanovljeni na

nacionalni, regionalni ali lokalni ravni v državah iz člena 18(1) ter v navedenih državah ponujajo:

- (a) mikrofinanciranje za osebe in mikropodjetja; in/ali
- (b) financiranje za socialna podjetja.

2. Komisija zagotovi, da je os brez vsake diskriminacije dostopna vsem javnim in zasebnim organom v državah članicah.

3. Da bi navezali stike s končnimi upravičenci in ustvarili konkurenčna mikropodjetja, zmožna preživeti, javni in zasebni organi, ki izvajajo dejavnosti iz točke (a) odstavka 1, tesno sodelujejo z organizacijami, ki zastopajo interese končnih upravičencev do mikrokreditov, vključno z organizacijami civilne družbe, predvsem s prejemnicami podpore ESS, ki zagotavljajo mentorstvo in programe usposabljanja za te končne upravičence. Pri tem se zagotavlja zadostno spremljanje upravičencev pred ustanovitvijo mikropodjetja in po njej.

4. Javni in zasebni organi, ki izvajajo dejavnosti iz točke (a) odstavka 1, spoštujejo visoke standarde upravljanja, vodenja in varstva potrošnikov v skladu z načeli evropskega kodeksa pravičnega ravnanja za ponudnike mikrokreditov in si prizadevajo preprečevati, da bi se osebe in podjetja preveč zadolžili, na primer zaradi posojil, ki bi jim jih dodelili z visokimi obrestmi ali po pogojih, ki bi lahko vodili v plačilno nesposobnost.

Člen 29

Finančni prispevek

Razen v primeru skupnih ukrepov se s proračunskimi sredstvi, dodeljenimi osi mikrofinanciranje in socialno podjetništvo, pokrijejo vsi stroški ukrepov, izvedenih s finančnimi instrumenti, vključno s plačilnimi obveznostmi finančnim posrednikom, kot so izgube zaradi jamstev, provizijami za subjekte, ki upravljajo prispevek Unije, ter vsemi drugimi upravičenimi stroški.

Člen 30

Upravljanje

1. Komisija lahko za izvajanje instrumentov in nepovratnih sredstev iz člena 27 sklene sporazume s subjekti iz člena 139(4) Finančne uredbe, ter zlasti z Evropsko investicijsko banko in Evropskim investicijskim skladom. Taki sporazumi vsebujejo podrobne določbe o izvajanju nalog, zaupanih tem subjektom, vključno z določbami, v katerih je podrobno opredeljena potreba po zagotovitvi dodatnosti k obstoječim finančnim instrumentom Unije in nacionalnim finančnim instrumentom in usklajenosti z njimi ter po uravnoteženem dodeljevanju sredstev med državami članicami in drugimi sodelujočimi državami. Finančni instrumenti iz naslova VIII prvega dela Finančne uredbe se lahko zagotovijo z namenskim naložbenim nosilcem, ki se lahko financira s sredstvi Programa, drugih vlagateljev ali obeh.

2. Namenski naložbeni nosilec iz odstavka 1 lahko med drugim zagotavlja posojila, lastniški kapital in instrumente z delitvijo tveganja za posrednike ali neposredno financiranje socialnih podjetij ali oboje. Lastniški kapital se lahko med drugim zagotovi v obliki odprte lastniške udeležbe, tihih udeležb, delničarskih posojil in kombinacij različnih vrst lastniške udeležbe, ki se omogočijo vlagateljem.

3. Pogoji, kot so obrestne mere za mikrokredite, ki se neposredno ali posredno podpirajo v okviru te osi, odražajo prednosti podpore in so utemeljeni glede na povezano tveganje in dejanske stroške financiranja, povezane s kreditom.

4. V skladu s členom 140(6) Finančne uredbe, se letna povračila, ustvarjena z določenim finančnim instrumentom, dodelijo temu istemu finančnemu instrumentu do 1. januarja 2024, medtem ko se prihodki vnesejo v splošni proračun Unije po odbitku stroškov in provizij za upravljanje. Za finančne instrumente, ki so že bili vzpostavljeni v prejšnjem večletnem finančnem okviru za obdobje 2007–2013, se letna povračila in prihodki, ustvarjeni z dejavnostmi, ki so se začele v prejšnjem obdobju, dodelijo finančnemu instrumentu tekočega obdobja.

5. Po poteku sporazumov, sklenjenih s subjekti iz odstavka 1, ali po koncu investicijskega obdobja specializiranega naložbenega nosilca se preostanek, ki pripada Uniji, vplača v splošni proračun Unije.

6. Subjekti iz odstavka 1 tega člena in, če je primerno, upravitelji skladov sklenejo pisne sporazume z javnimi in zasebnimi organi iz člena 28. Ti sporazumi določajo obveznosti javnih in zasebnih ponudnikov, da sredstva, zagotovljena v okviru osi mikrofinanciranje in socialno podjetništvo, uporabijo v skladu s cilji iz člena 26 in zagotovijo informacije za pripravo letnih poročil o izvajanju iz člena 31.

Člen 31

Poročila o izvajanju

1. Subjekti iz člena 30(1) in, če je primerno, njihovi upravitelji skladov Komisiji pošljejo letna poročila o izvajanju, v katerih navedejo dejavnosti, ki so bile podprte, ter zajemajo njihovo finančno izvedbo, razdelitev in dostopnost sredstev in naložb po sektorju, geografskem območju in vrsti upravičenec. Ta poročila določajo tudi sprejete ali zavrjene vloge v zvezi s posameznimi cilji, sklenjene pogodbe z zadevnimi javnimi in zasebnimi organi, financirane ukrepe in dosežke, med drugim v smislu njihovega socialnega učinka, ustvarjanja delovnih mest in trajnosti dodeljene podpore. Komisija ta poročila posreduje v vednost Evropskemu parlamentu.

2. Informacije iz teh letnih poročil o izvajanju se uporabijo za dvoletna poročila o spremljanju iz člena 12. Taka poročila o spremljanju vključujejo letna poročila iz člena 8(2) Sklepa

št. 283/2010/EU, podrobne informacije o dejavnostih komuniciranja in informacije o dopolnjevanju z drugimi instrumenti Unije, zlasti ESS.

NASLOV III

DELOVNI PROGRAMI IN KONČNE DOLOČBE

Člen 32

Delovni programi

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi delovne programe, ki zajemajo tri osi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 36(3).

Delovni programi se po potrebi sprejmejo za obdobje treh let, in vsebujejo opis ukrepov, ki se financirajo, postopke za izbiro ukrepov, ki jih podpre Unija, geografsko pokritost, ciljno občinstvo in okvirni časovni okvir za izvedbo. Delovni programi vključijo tudi znesek, dodeljen vsakemu posebnemu cilju in odražajo prerazporeditev sredstev v skladu s členom 33. Delovni programi povečujejo skladnost Programa s tem, da navajajo povezave med tremi osmi.

Člen 33

Prerazporeditev sredstev med osmi in za posamezna tematska področja znotraj osi

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 34 za prerazporeditev sredstev med osmi in za posamezne tematska področja znotraj vsake osi, ki bi za več kot 5 odstotkov in največ 10 odstotkov presejala okvirni znesek, določen za vsak primer, kadar je to nujno zaradi družbeno-ekonomskih dogodkov ali ugotovitev pri vmesnem vrednotenju iz člena 13(1). Prerazporeditev sredstev za tematska področja znotraj posamezne osi se odrazi v delovnih programih iz člena 32.

Člen 34

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 33 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 1. januarja 2014.

3. Pooblastilo iz člena 33 lahko kadarkoli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej naveden. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Tako ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

Člen 38

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 33, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Vrednotenje

1. Končno vrednotenje iz člena 13(4) te uredbe vključuje končno vrednotenje iz člena 9 Sklepa št. 283/2010/EU.

2. Komisija najpozneje eno leto po poteku sporazumov s subjekti izvede posebno končno vrednotenje osi mikrofinanciranja in socialno podjetništvo.

Člen 35

Dodatni ukrepi izvajanja

Ukrepi, potrebni za izvajanje Programa, kot so merila za vrednotenje Programa, vključno s tistimi, ki se nanašajo na stroškovno učinkovitost, ter načinom širjenja in prenašanja rezultatov, se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 36(2).

Člen 36

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 37

Prehodni ukrepi

Ukrepi iz členov 4, 5 in 6 Sklepa št. 1672/2006/ES, ki se začnejo pred 1. januarjem 2014, so še naprej urejeni z navedenim sklepom. Komisiji glede teh ukrepov pomaga odbor iz člena 36 te uredbe.

Člen 39

Spremembe Sklepa št. 283/2010/EU

Sklep št. 283/2010/EU se spremeni:

(1) v členu 5 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Po prenehanju veljavnosti Instrumenta se preostanek, ki pripada Uniji, da na voljo za mikrofinanciranje in podporo socialnim podjetjem v skladu z Uredbo (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) (*).

(*) UL L 347, 20.12.2013, str. 238“;

(2) v členu 8 se črtata odstavka 3 in 4.

Člen 40

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 11. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
V. LEŠKEVIČIUS